

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., ve věci

žalobce: **T. N.**
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Městský úřad Kralupy nad Vltavou**
sídlem Palackého nám. 1, 278 01 Kralupy nad Vltavou

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) doručenou zdejšímu soudu dne 13. 3. 2018 domáhá vydání rozsudku, kterým by soud žalovanému uložil povinnost vydat do 15 dnů od právní moci rozsudku rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. MUKV-S-2150-PRSTR-1148/2016.
2. Žalobce uvedl, že žalovaný jej příkazem ze dne 1. 2. 2017, č. j. MUKV 8249/2017 OD, uznal vinným ze spáchání správního deliktu. Proti tomu podal žalobce dne 9. 2. 2017 odpor prostřednictvím e-mailu s uznávaným elektronickým podpisem, ke dni podání

Shodu s prvopisem potvrzuje B. K.

žaloby však nebylo ve věci vydáno rozhodnutí. Žalobce podal dne 21. 1. 2018 k nadřízenému orgánu (Krajskému úřadu Středočeského kraje) žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti, na což nadřízený orgán reagoval opatřením proti nečinnosti ze dne 8. 3. 2018, kterým nečinnost žalovaného deklaroval a přikázal mu vydat rozhodnutí ve lhůtě 30 dnů. S ohledem na výše uvedené a v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu je tak dle žalobce nečinnost žalovaného presumována. Žalobce dodal, že nadřízený orgán nařídil žalovanému vydat rozhodnutí až čtyřicátý šestý den po podání žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti. Nezbylo mu tedy než žalobu podat, neboť pokud by žalovaný následně rozhodnutí nevydal, již by uplynula lhůta pro její podání. Podle žalobce vznikla podáním odporu žalovanému povinnost vydat rozhodnutí, a to ve lhůtě 30 dnů dle § 71 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Posledním dnem pro vydání rozhodnutí tedy byl 13. 3. 2017.

3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě předně uvedl, že žalobce přehlédl, že podle § 71 odst. 3 písm. a) se ke lhůtě 30 dnů přičítá doba dalších až 30 dnů. K tomu žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Ans 14/2012-41. Lhůta pro vydání rozhodnutí tedy vypršela až dnem 13. 4. 2017, přičemž tato skutečnost má dopad na počítání lhůty k podání žaloby i důvod samotného podání žaloby. Žalovaný dodal, že v souladu s pokynem nadřízeného orgánu (a ve stanovené lhůtě) vydal dne 6. 4. 2018 rozhodnutí ve věci pod č. j. MUKV 23816/2018 OD, jímž žalobce uznal vinným ze spáchání správního deliktu. Žalobce žalobu podal, aniž by vyčkal uplynutí stanovené lhůty. Podle žalovaného je tedy podaná žaloba předčasná. Stejně tak z uvedených důvodů nebyla splněna ani podmínka bezvýsledného vyčerpání prostředků nápravy před podáním nečinnostní žaloby.
4. Vyjádření žalovaného bylo žalobci doručeno dne 15. 4. 2018, žalobce svého práva podat k tomuto vyjádření repliku nevyužil.
5. Z předloženého správního spisu soud především ověřil, že žalovaný příkazem ze dne 1. 2. 2017, č. j. MUKV 8249/2017 OD, sp. zn. MUKV_S-2150-PRSTR-1148/2016, uznal žalobce vinným ze spáchání správního deliktu podle § 125f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Toto rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 7. 2. 2017. Proti uvedenému příkazu podal zmocněnec žalobce (Odvoz vozu, s. r. o.) dne 9. 2. 2017 odpor (elektronicky s uznávaným podpisem). Součástí správního spisu je dále opatření proti nečinnosti vydané Krajským úřadem Středočeského kraje dne 8. 3. 2018, č. j. 010998/2018/KUSK/OSA/ZAV, kterým krajský úřad žalovanému nařídil, aby ve věci žalobce vedené pod sp. zn. MUKV-S-2150-PRSTR-1148/2016, č. j. MUKV 8249/2017 OD, provedl správní úkony a s přihlédnutím k § 71 odst. 3 správního řádu nejpozději ve lhůtě do 30 dnů ode dne doručení tohoto opatření vydal ve věci meritorní rozhodnutí. Dne 6. 4. 2018 pak žalovaný vydal rozhodnutí sp. zn. MUKV-S-2150-PRSTR-1148/2016, č. j. MUKV 23816/2018 OD, kterým žalobce uznal vinným ze spáchání správního deliktu podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu tím, že porušil § 10 odst. 3 téhož zákona.
6. Krajský soud v Praze v dané věci předně připomíná, že podle § 79 odst. 1 s. ř. s. „[t]en, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení“. Podle § 80

odst. 1 téhož zákona pak „žalobu lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon“.

7. Ve vztahu k žalovaným namítané předčasnosti podané žaloby, resp. nenaplnění podmínky bezvýsledného vyčerpání prostředků ve správním řízení, soud uvádí, že nelze důvodně požadovat po žalobci v situaci, kdy žalovaný sám připouští, že lhůta pro vydání rozhodnutí již uplynula před mnoha měsíci, aby sám provedl výklad § 71 odst. 3 správního řádu a učinil si jednoznačný závěr, zda se v dané věci aplikuje lhůta pro vydání rozhodnutí obecná (30 dní) či lhůta rozšířená [§ 71 odst. 3 písm. a) správního řádu]. Proto soud považoval s ohledem na okolnosti dané věci podanou žalobu za včasnou a shledal, že byly též naplněny podmínky pro její věcné projednání.
8. Pro rozhodnutí projednávané věci je pak především určující, že podle § 81 odst. 1 s. ř. s. o nečinnostní žalobě „[s]oud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.“
V daném druhu řízení je pak mimo jiné povinností soudu ověřit, zda správní orgán v průběhu řízení před soudem nevydal rozhodnutí ve věci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 3. 2010, č. j. 8 Ans 1/2009-72).
9. Jak již přitom bylo výše uvedeno, žalobce se žalobou domáhá vydání rozhodnutí v řízení vedeném u žalovaného pod sp. zn. MUKV-S-2150-PRSTR-1148/2016, přičemž rozhodnutí v této věci (jak soud ověřil ze správního spisu) žalovaný vydal již dne 6. 4. 2018. S ohledem na výše uvedené je tedy zřejmé, že ke dni rozhodnutí soudu žalovaný, pokud jde o vydání rozhodnutí v řízení vedeném pod uvedenou sp. zn., již nečinný nebyl.
10. Soud tedy žalobcem namítanou nezákonnou nečinnost žalovaného v dané věci neshledal a vzhledem k tomu, že žalobce na žalobě setrval i přesto, že mu vydání rozhodnutí žalovaného v dané věci bylo známo (viz vyjádření žalovaného; žalobce proti tomuto rozhodnutí dokonce podle správního spisu podal odvolání), nezbylo soudu než žalobu jako nedůvodnou zamítnout (§ 81 odst. 3 s. ř. s.). Ve věci přitom rozhodl bez jednání, neboť účastníci s takovým postupem soudu shodně souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.) a soud v dané věci neprováděl dokazování (vycházel toliko ze správního spisu).
11. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalobce nebyl ve věci úspěšný, nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení. Ve věci úspěšnému žalovanému pak v dané věci nevznikly náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti, ostatně náhradu nákladů řízení ani nežádal. Proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje B. K.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. května 2018

JUDr. Milan Podhrázký v. r.
předseda senátu